

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3595/2020
26.08.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Комерцијалне банке АД из Београда, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 356/20 од 15.05.2020. године, у седници од 26.08. 2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 356/20 од 15.05.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 356/20 од 15.05.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Сомбору П 324/19 од 23.01.2020. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев. Ставом другим изреке утврђено је да је ништава одредба члана 5. Уговора о готовинском кредиту, закљученог између тужиоца и тужене, што је тужена обавезана да трпи и призна. Ставом трећим изреке тужена је обавезана да тужиоцу исплати износ од 4.050,00 динара са законском затезном каматом од 30.08.2016. године до исплате. Ставом четвртим изреке тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 84.050,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 356/20 од 15.05.2020. године, ставом првим изреке делимично је усвојена жалба тужене и првостепена пресуда преиначена у делу о трошковима поступка, тако што је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка преко износа од 73.550,00 динара до износа досуђеног првостепеном пресудом са законском затезном каматом, а у преосталом делу је првостепена пресуда потврђена и жалба тужене је одбијена. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужена је благовремено поднела ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога происаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1 Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11 ... 87/18). Наиме, побијана пресуда донета је у складу са правним ставом усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 22.05.2018. године, према којме банка има право на наплату трошкова и накнаду банкарских услуга, па одредба уговора о кредиту којим се корисник кредита обавезује да банци плати трошкове кредита није ништава, под условом да је понуда банке садржала јасне и недвосмислене податке о трошковима кредита. Трошкови кредита и пуштања кредита у течај, као и други трошкови које банка обрачунава кориснику приликом одобравања кредита, или који су познати на дан обрачуна и које је банка обрачунала кориснику у току реализације уговора о кредиту, могу бити исказани и у процентуалном износу, а наплаћују се само кроз обрачун ефективне каматне стопе. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

У тужби поднетој суду 21.02.2019. године, вредност предмета спора је означена на 4.050,00 динара.

С обзиром на наведено, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а чланом 479. став 6. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена у спору мале вредности.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић